

اثر پایه های مختلف کدو بر میزان ماندگاری، نهال و برخی صفات رویشی دو رقم خیار گلخانه ای

فاطمه مرادی پور، فرشاد دشتی، احمد ارشادی

همدان، دانشگاه بوعلی سینا، دانشکده کشاورزی، گروه علوم باغبانی

به منظور بررسی اثر پایه‌های مختلف کدو بر میزان ماندگاری و برخی صفات رویشی خیار گلخان‌های، دآن‌های خیار دو رقم روبرتو و دانیتو روی پنج پایه کدو، شامل شینتوزا (*Cucurbita maxima* × *C. moschata*)، کایروشینتوزا (*Cucurbita maxima* cv. *Gouriki*)، گوریکی (*Cucurbita maxima* × *C. moschata*)، برک انجیری (*C. ficifolia* cv. *Korodame*) و کدو قلیانی (*Lagenaria siceraria*) به روش حفره‌ای پیوندزده شدند. گیاهان پیوندی همراه با ارقام شاهد روبرتو و دانیتو در آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در گلخانه کشت شدند. توانایی ماندگاری گیاهان پیوندی، ارتفاع بوته، تعداد شاخه‌های فرعی، تعداد برگ، تعداد گره، درصد ماده خشک، میزان مواد جامد محلول و زودرسی بر روی پایه‌های مختلف مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج نشان داد که در پایه‌های کایروشینتوزا، شینتوزا و گوریکی میزان ماندگاری گیاهان پیوندی (۱۰۰٪) به طور معنی‌داری بیشتر از پایه کدو قلیانی (۷۵٪) بود. کمترین میزان ماندگاری (۵۰٪) در پایه کدو برگ انجیری مشاهده شد. همچنین نتایج نشان داد که تفاوت بسیار معنی‌داری در صفات رویشی، بین بوته‌های پیوندی و غیر پیوندی وجود دارد. تیمار پیوند بر روی طول ساقه خیار اثر معنی‌داری داشته و پایه‌های

پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

خیار پیوند شده بر روی کدوی گوریکی و کایرو شینتوزا بیشترین طول ساقه را دارا بودند. تیمار پیوند در سطح ۵٪ بر روی صفات تعداد برگ، تعداد شاخه‌های فرعی، تعداد گره، درصد ماده خشک و مواد جامد محلول اثر معنی‌داری داشت و در بین پایه‌ها پایه کدوی گوریکی در تمام صفات بالاترین مقادیر را دارا بود. به علاوه نوع پایه روی زود رسی تأثیر معنی‌داری داشت. به طوری که خیارهای پیوند شده روی پایه گوریکی و کایرو شینتوزا نسبت به سایرین پیش رس‌تر بودند.